İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/32
6100 S. HMK/357

YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2026/525
Karar No. 2026/2537
Tarihi: 24.03.2026

●İŞÇİNİN ÜCRETİN ÖDENDİĞİNİ İKRAR ETMESİ
●İŞÇİNİN ÜCRET ALACAK DAVASI DEVAM EDERKEN BİR BAŞKA DOSYADA ÜCRET ALACAĞI OLMADIĞINI BEYAN ETMESİNİN İKRAR NİTELİĞİNDE OLDUĞU
●İŞÇİNİN İKRARININ İŞVERENİN ÜCRET ÖDENDİĞİNE İLİŞKİN İLERİ SÜRDÜĞÜ VAKIA İSPATLANMIŞ OLACAĞI
● YARGILAMA DEVAM EDERKEN MEYDANA GELEN VAKIAYA İLİŞKİN DELİLİN, BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİNDE SUNULMASI YASAK OLAN YENİ DELİL OLARAK DEĞERLENDİRİLEMEYECEĞİ

ÖZETİ: İşbu davanın yargılaması devam ederken davacının, başka bir dava dosyasında ücret alacağının bulunmadığını belirtmesi, ücretin ödendiğine ilişkin işveren tarafından iddia edilen vakıanın kabul edilmesi (ikrar) anlamına gelir. İkrar edilen konu tartışmalı olmaktan çıkar ve ispat yükü ortadan kalkar. Buna göre davalı işverenin ücret ödendiğine ilişkin ileri sürdüğü vakıa ispatlanmış kabul edilmelidir.
Her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince, 6100 sayılı Kanun'un 357/1 hükmünde öngörülen, bölge adliye mahkemelerinde yeni delillere dayanılamayacağı kuralı uyarınca söz konusu beyana ilişkin duruşma tutanağının dikkate alınamayacağı belirtilmiş ise de, yargılama devam ederken meydana gelen vakıaya ilişkin delil, bölge adliye mahkemesinde sunulması yasak olan yeni delil olarak değerlendirilemez.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı bünyesinde 01.12.2014-01.02.2018 tarihleri arasında *güvenlik görevlisi* olarak çalıştığını, ücretinin elden ödendiğini, davacının haftalık yasal çalışma süresinin üzerinde fazla çalışma yaptığını, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatillerde çalıştığını, karşılığı ücretlerin ödenmediğini, müvekkili tarafından işçilik alacaklarının ödenmesinin davalı işverenden talep edilmesi üzerine iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haksız ve bildirimsiz olarak feshedildiğini belirterek kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, ücret, yıllık ücretli izin, fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; taraflarına husumet yöneltilemeyeceğini, davacının 04.01.2017 tarihine kadar dava dışı Atlantis Savunma ve Özel Güvenlik Hizmetleri AŞ'de (Atlantis Şirketi) çalıştığını, davacının iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğini ve talep edilen alacaklara hak kazanmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalı Site Yönetiminin dava dışı Atlantis Şirketinden ihale yoluyla özel güvenlik hizmeti aldığı, davalı Şirket ile dava dışı Atlantis Şirketi arasındaki ilişki asıl işveren alt işveren ilişkisi ve işyeri devri hükümleri kapsamında değerlendirilerek davacının 01.12.2014-01.02.2018 tarihleri arasında kesintisiz çalıştığının kabul edildiği; iş sözleşmesinin kıdem ve ihbar tazminatı gerektirmeyecek şekilde haklı nedenle sona erdirildiğinin davalı tarafça ispat edilemediği; fazla çalışma ile hafta tatili ve ulusal bayram ve genel tatil çalışmalarının tanık anlatımlarıyla ispatlandığı, karşılığının ödendiğinin ise davalı tarafça kanıtlanamadığı gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesi değerlendirmesinin yerinde bulunduğu, davalı vekili tarafından istinaf dilekçesi ekinde, davacının İzmir 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2017/198 Esas sayılı dosyasında tanık olarak vermiş olduğu beyanların ibraz edildiği, davacının bu beyanlarında Site Yönetiminden ücret alacağı olmadığını beyan ettiğine dikkat

çekilerek davacının ücret alacağının reddine karar verilmesi gerektiğinin ileri sürüldüğü, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 357/1 hükmünde yer alan *"(1) Bölge adliye mahkemesi hukuk dairelerinde karşı dava açılamaz, davaya müdahale talebinde bulunulamaz, davanın ıslahı ve 166 ncı maddenin birinci fıkrası hükmü saklı kalmak üzere davaların birleştirilmesi istenemez, bölge adliye mahkemesince resen göz önünde tutulacaklar dışında, ilk derece mahkemesinde ileri sürülmeyen iddia ve savunmalar dinlenemez, yeni delillere dayanılamaz."* şeklindeki düzenleme uyarınca davalı tarafça davacının istinaf dilekçesi ekinde sunulan başka mahkemedeki tanıklık beyanının İlk Derece Mahkemesindeki yargılamada ileri sürülmemiş olması nedeniyle değerlendirilmesinin mümkün olmadığı, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, vakıa mahkemesi hâkiminin objektif, dosyadaki verilerle çelişmeyen tespitlerine ve uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kurallarına göre, İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde usul ve esas yönünden kanuna aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davanın Site Yönetimine karşı açılamayacağını,

2. Hüküm altına alınan alacaklardan müvekkili Şirketin sorumlu tutulamayacağını,

3. Davacının İzmir 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2017/198 Esas sayılı dosyasında tanık olarak vermiş olduğu beyanların ibraz edildiğini, davacının bu beyanlarında Site Yönetiminden ücret alacağı olmadığını belirttiğini, buna ilişkin sunulan delilin sonradan elde edildiğini, dikkate alınmamasının hatalı olduğunu,

4. Talep edilen alacakların zamanaşımına uğradığını,

5. Uygulanan indirim oranının çok düşük olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, husumet, davacının iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı nedenle feshedilip edilmediği ve buna göre davacının kıdem ve ihbar tazminatlarına hak kazanıp kazanmadığı ile ücret, yıllık ücretli izin, fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının ispatı ve hesabına ilişkindir.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Somut uyuşmazlıkta davacı, ücretinin elden ödendiğini ve yapılan ödemelere ilişkin herhangi bir belge verilmediğini belirterek eksik ödenen ücret alacağının tahsilini talep etmiş; 26.11.2020 tarihli duruşmada ise eksik ödemenin

hangi aylara ilişkin olduğunu tespit edemediklerini beyan etmiştir. Davalı taraf ise ödenmemiş ücret alacağının bulunmadığını savunmuştur.

İlk Derece Mahkemesince, davacının 01.12.2014-01.02.2018 tarihleri arasındaki çalışma dönemi bakımından, asgari geçim indirimi hariç ilgili yıllardaki asgari ücretler esas alınarak hak kazanabileceği ücret alacağı toplamının net 41.758,90 TL olduğu, davalı tarafından sunulan tediye makbuzlarındaki ücret alacağına ilişkin ödemelerin toplamı olan net 23.350,00 TL'nin mahsubundan sonra davacının bakiye ücret alacağının net 18.408,90 TL, brüt25.749,95 TL olduğu kabul edilmiştir.

Davalı vekili istinaf dilekçesinde, davacının İzmir 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2017/198 Esas sayılı dosyasında tanık sıfatıyla verdiği beyanında davalı Site Yönetiminden ücret alacağının bulunmadığını ifade ettiğini, bu ikrarın gözetilerek ücret alacağı talebinin reddi gerektiğini ileri sürmüş ve ilgili duruşma tutanağını istinaf dilekçesine eklemiştir. Söz konusu belge ilk kez istinaf aşamasında sunulmuş olmakla birlikte içeriğinde; davacının, davalıdan ücret alacağı bulunmadığını açıkça beyan ettiği görülmektedir.

İşbu davanın yargılaması devam ederken davacının, başka bir dava dosyasında ücret alacağının bulunmadığını belirtmesi, ücretin ödendiğine ilişkin işveren tarafından iddia edilen vakıanın kabul edilmesi (ikrar) anlamına gelir. İkrar edilen konu tartışmalı olmaktan çıkar ve ispat yükü ortadan kalkar. Buna göre davalı işverenin ücret ödendiğine ilişkin ileri sürdüğü vakıa ispatlanmış kabul edilmelidir.

Her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince, 6100 sayılı Kanun'un 357/1 hükmünde öngörülen, bölge adliye mahkemelerinde yeni delillere dayanılamayacağı kuralı uyarınca söz konusu beyana ilişkin duruşma tutanağının dikkate alınamayacağı belirtilmiş ise de, yargılama devam ederken meydana gelen vakıaya ilişkin delil, bölge adliye mahkemesinde sunulması yasak olan *yeni delil* olarak değerlendirilemez.

Belirtilen sebeple; ücret alacağı talebinin reddine karar verilmesi için hükmün bozulması gerekmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının usulden **BOZULMASINA,**

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

24.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.